

El tema s'inclourà al VII Simposi sobre Celiàquia i Dieta sense gluten que se celebra aquest dissabte 25 de novembre a Barcelona

L'Associació Celíacs de Catalunya alerta sobre els riscos psicosocials de la celiàquia quan arriba l'adolescència

- En la infància, les famílies fan tot un desplegament d'estratègies per evitar el gluten, però quan arriba l'adolescència, a moltes els preocupa que els seus fills abandonin la dieta per no sentir-se desplaçats.
- Exclusió, incomprensió, soledat i aïllament són algunes de les dificultats a les quals han de fer front els adolescents celíacs, que corren més risc de patir conseqüències psicosocials a causa de la seva malaltia.

Barcelona, 23 de novembre de 2023.- L'Associació Celíacs de Catalunya ha llançat una advertència sobre els riscos psicosocials que corren els infants que pateixen celiàquia quan arriba l'adolescència a causa de l'exclusió, incomprensió i, a vegades, fins i tot soledat i aïllament que els pot arribar a comportar el fet d'haver de seguir una dieta sense gluten a l'hora de **sortir i compartir celebracions** amb els seus amics.

Aquesta, de fet, serà una de les temàtiques que s'abordaran al **VII Simposi sobre Celiàquia i Dieta sense gluten** que se celebrarà aquest **dissabte 25 de novembre** a la **Torre Jussana de Barcelona**. Destinada als socis i sòcies de l'entitat, la trobada reunirà a diferents professionals de l'àmbit de la **medicina, la nutrició i la psicologia** que donaran a conèixer els últims estudis relacionats amb la celiàquia i proporcionaran informació fonamental per a la salut d'aquest col·lectiu.

La celiàquia és una **malaltia genètica de base autoimmunitària** induïda per la ingesta de gluten, un component molt present en la dieta mediterrània que **danya l'intestí de les persones afectades i afecta greument la seva salut**. A banda d'evitar el consum directe de gluten, els celíacs també han de seguir uns **protocols molt estrictes a l'hora de cuinar i elaborar els aliments que consumeixen per tal d'eliminar** qualsevol contacte encreuat amb aquest component, ja que, **si no es tracta**, a llarg termini, la celiàquia pot provocar **cefalees, problemes de creixement, osteoporosi, dany hepàtic** o fins i tot **càncer**, més enllà de **l'afectació a l'estómac**.

Per tal de protegir els seus fills, **al llarg de la infància**, les **mares i pares** dels infants amb celiàquia **duen a terme tot un desplegament de tippers i estratègies** per tal de facilitar als petits uns **hàbits saludables**, uns **àpats atractius i adaptar-se a dinars familiars, restaurants i aniversaris** dels seus companys. Mentre activen aquest "dispositiu" han **d'aprendre a gestionar les emocions** dels petits i les seves pròpies. Però **quan arriba l'adolescència, la situació es complica** i moltes solen trobar-se amb **dificultats i reptes** més difícils de superar.

"Podem constatar que les inquietuds de les famílies són similars i se centren en la preocupació perquè la celiàquia acabi impactant l'adolescent en la seva socialització, per una banda, o en la possibilitat que aquest, precisament per no posar en risc la seva vida social, acabi renunciant a la dieta i menjant gluten, posant en perill la seva salut", explica l'especialista en Psicologia Clínica i de la Salut Gentzane Carbajo, que aquest dissabte impartirà la sessió "Com gestionar la celiàquia i les emocions dels nostres fills i filles" al Simposi organitzat per l'Associació Celíacs de Catalunya.

Els testimonis aportats per les famílies de l'Associació evidencien el **gran repte** al qual s'enfronten els adolescents i les seves famílies en un moment tan crucial de la seva vida. La **Carme**, per exemple, destaca que quan la seva filla demana un desig, sempre diu el mateix *"que no sigui celíaca"*. **L'Eloi**, en canvi, recorda el **sentiment d'impotència i aïllament** que l'envaïa de petit quan hi havia algun esdeveniment a l'escola on repartien coca i xocolata: *"a mi sempre em donaven galetes dietètiques que eren literalment sorra. Els meus companys*

sempre que em veien, s'apropaven a mi, i davant meu li feien una queixalada a la coca i en veu molt alta deien coses com "mmm, quina coca tan bona!", evoca.

La **Gina** lamenta que els seus amics diuen que és un pal anar a sopar amb ella, perquè triga molt a demanar i el **Joan** explica que, ara que té nòvia no està segur de poder fer-se petons segons el que ella hagi menjat, mentre que el **Xavi** lamenta: *"tot sovint no puc menjar una pizza o una hamburguesa, com els meus amics, quan sortim al vespre. Em fa ràbia ser celiac"*.

Davant d'aquests sentiments i dificultats, **Gentzane Carbajo** aconsella a les famílies acompanyar els seus fills. *"Hem de tenir en compte el nostre model de vincle i d'educació: si hem acompanyat, hem educat, hem generat un vincle i els nostres fills i filles troben en nosaltres una xarxa de protecció, les situacions que l'adolescència i la celiaquia poden generar, tindran menor impacte emocional"*, destaca.

A banda d'aquesta sessió, el simposi també tractarà altres temes com el del **tractament de la malaltia celíaca o les últimes novetats sobre el seu diagnòstic** en l'edat pediàtrica. I és que una de les **problemàtiques que més preocupa** al col·lectiu és l'**elevat percentatge d'infradiagnòstic** de la celiaquia, que se situa en el **75%**. En aquest sentit, l'Associació Celiacs de Catalunya demana **implementar a Espanya la mateixa mesura que s'ha aprovat recentment a Itàlia**, que farà **proves de detecció de celiaquia a la seva població pediàtrica i adolescent**, totalment costejades per la Sanitat Pública.

"Aquesta mesura queda lluny de la situació que vivim a Espanya, on els screenings són només part d'investigacions i no pas una mesura per la millora de la salut de tota la població general. Itàlia marca, per tant, l'estàndard que hauríem de seguir la resta de països europeus per aconseguir un diagnòstic i tractament precoç de la malaltia celíaca, evitant complicacions més greus per la salut a llarg termini", demana José Molina, president de l'Associació Celiacs de Catalunya.

**Els testimonis aportats són de famílies i adolescents reals, però no posem el seu nom per tal de protegir la seva intimitat.*